

Sygn. akt IV CSK 618/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku K.W.
przy uczestnictwie S.W., U.K., E.S.,
T.L., K.L., G.L., Z.K., M.K., D.G. i Powiatu W.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 8 listopada 2016 r., sygn. akt III Ca [...] /16,

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. orzeka, że wnioskodawczyni i uczestnicy ponoszą koszty związane ze swym udziałem w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni K.W. w skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 8 listopada 2016 r., opartej na obu podstawach przewidzianych w art. 398³ § 1 k.p.c., uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością.

W odpowiedzi na skargę uczestnik M.K. wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania lub o jej oddalenie oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania albo skarga jest oczywiście uzasadniona. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy powołane przez skarżącego okoliczności stanowią przyczyny kasacyjne wymienione w tym przepisie.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi, a zatem na przyczynę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., skarżąca powinna przedstawić stosowną argumentację prawną zmierzającą do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia wskazanych w skardze przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw kasacyjnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.); uzasadnienie wniosku odwołujące się do tej przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania powinno koncentrować się na wykazaniu tak rozumianej „oczywistości” zasadności skargi. Uzasadnienie to nie może sprowadzać się do odwołania się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych bądź też do ich powtórzenia choćby nawet w zmodyfikowanej formie, ani być sformułowane w sposób, który wymagałby oceny ich zasadności.

Uzasadnienie wniosku skarżącej jest niezgodne z tymi wymaganiami. W skardze brak koniecznej przy powołaniu się na przyczynę przewidzianą w art.

398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. argumentacji prawnej, przekonującej o „oczywistej” zasadności skargi, chociaż na tym właśnie powinno skupiać się uzasadnienie wniosku. Wnioskodawczyni przedstawiła w nim jedynie skróconą i zmienioną wersję uzasadnienia niektórych zarzutów kasacyjnych, wskutek czego ocena wniosku nie mogłaby nastąpić bez szczegółowej analizy sprawy, co na obecnym etapie postępowania jest niedopuszczalne. Powtórzenie bądź odwołanie się do argumentacji przedstawionej na uzasadnienie podstaw skargi jest nieskuteczne, gdyż podstawy te podlegają badaniu dopiero w ramach rozpoznania skargi, po jej przyjęciu do rozpoznania. Ubocznie należy zauważyć, że ewentualne niedociągnięcia i niedokładności uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia nie oznaczają, że postawione w skardze zarzuty są oczywiście uzasadnione.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania ze skargi rozstrzygnięto stosownie do art. 520 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw

ał